

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำมารวบรวมมา พร้อมทั้งแปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ ประกอบด้วย ในรูปตารางประกอบความเรียงเป็นส่วนใหญ่ เพื่อความสะดวกในการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงเรียงลำดับตารางพร้อมการอธิบายตามความเหมาะสม โดยเริ่มต้นด้วยการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ ต่อไปเป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรของ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและอาจารย์ผู้สอน แล้วต่อด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่เป็นแบบการตรวจสอบที่หัวข้อเหมือนกัน ทั้งของหัวหน้าหมวดวิชาและอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนท้ายเป็นผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

อันดับแรกขอเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ ซึ่งได้จากประชากรที่ใช้ในการวิจัย ทั้ง 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ได้จำแนกข้อมูลออกเป็น 3 เรื่อง คือ วุฒิปริญญาตรี ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน และการเคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจกับผลการวิจัย และมองเห็นคุณสมบัติบางประการของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ โดยจำแนกเป็นคะแนนดิบ และหากครอียดแล้วเสนอรวมไว้ในตารางเดียวกัน ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 1-3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสำรวจ

คุณลักษณะ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าหมวดวิชา		อาจารย์สอน		เจ้าหน้าที่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าความปรารถนาดี	25	41.67	55	43.31	62	28.57	12	17.65	154	32.63
ปรารถนาดี	33	55.00	72	56.69	151	69.58	54	79.41	310	65.68
ปรารถนาดี	2	3.33	-	-	4	1.85	2	2.94	8	1.69
รวม	60	100	127	100	217	100	68	100	472	100

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าประชากรทั้งสี่กลุ่มมีคุณลักษณะที่ระดับปรารถนาดีมากที่สุด รองลงมาได้แก่คุณลักษณะที่ค่าการระดับปรารถนาดี ส่วนคุณลักษณะที่ระดับปรารถนาดีที่มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมด สำหรับกลุ่มหัวหน้าหมวดวิชาไม่มีคุณลักษณะที่ระดับปรารถนาดีเลย ถ้ารวมประชากรทั้งสี่กลุ่ม จำนวน 472 คน คิดเป็นค่าร้อยละ จะมีคุณลักษณะที่ค่าการระดับปรารถนาดี ร้อยละ 32.63 คุณลักษณะที่ระดับปรารถนาดี ร้อยละ 65.68 และคุณลักษณะที่ระดับปรารถนาดี ร้อยละ 1.69

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสำรวจ

ระยะเวลาที่ดำรง ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าหมวดวิชา		อาจารย์ผู้สอน		เจ้าหน้าที่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	9	15.00	18	14.17	80	36.87	30	44.12	137	29.03
1 - 3 ปี	12	20.00	30	23.62	61	28.11	21	30.88	124	26.27
3 - 5 ปี	14	23.33	30	23.62	38	17.51	8	11.76	90	19.06
5 ปี ขึ้นไป	25	41.67	49	38.59	38	17.51	9	13.24	121	25.64
รวม	60	100	127	100	217	100	68	100	472	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชาที่มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน 5 ปี ขึ้นไปมากที่สุด และต่ำกว่า 1 ปี มีน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มอาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน ต่ำกว่า 1 ปี มากที่สุด และอันดับรองลงไปได้แก่ระยะ 1 - 3 ปี แต่ถ้ามองประชากรทั้งสี่กลุ่ม จะมีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน ต่ำกว่า 1 ปี มากที่สุด และระหว่าง 1 - 3 ปี เป็นอันดับที่สอง 5 ปี ขึ้นไปเป็นอันดับที่สาม และ 3 - 5 ปี เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 3 การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

การเข้ารับการอบรม	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าหมวดวิชา		อาจารย์ผู้สอน		เจ้าหน้าที่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	44	73.33	100	78.74	76	35.02	48	70.59	268	56.78
ไม่เคย	16	26.67	27	21.26	141	64.98	20	29.41	204	43.22
รวม	60	100	127	100	217	100	68	100	472	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและเจ้าหน้าที่ส่วนมากเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ส่วนกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ น้อยกว่าบุคลากรกลุ่มอื่น ๆ คือ เคยร้อยละ 35.02 และไม่เข้รยร้อยละ 64.98 ตามประชากรทั้ง 4 กลุ่มจะเห็นได้ว่า เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ร้อยละ 56.78 ไม่เคยร้อยละ 43.22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลจะแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ตามแบบสำรวจ คือ

ตอนที่ 1: ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน วิเคราะห์โดยการแจกแจงนับคะแนนดิบของผู้บริหารแต่ละประเภท จำแนกตามภูมิภาคทางวิชาชีพ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน และการเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 4

ตอนที่ 2: ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 11 ข้อ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ เพื่อหาข้อใดอยู่ในเกณฑ์มีปัญหามากหรือน้อยเพียงใด และเพื่อพิจารณาว่าการกระจายของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสำรวจในการให้ระดับปัญหาแต่ละข้อมีเพียงใด ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 วุฒิทางวิชาชีพ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ของผู้บริหารโรงเรียน

ข้อมูล ผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน	วุฒิทางวิชาชีพ			ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน				การเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	
		ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ต่ำกว่า 1 ปี	1 - 3 ปี	3 - 5 ปี	5 ปี ขึ้นไป	เคย	ไม่เคย
ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่	17	2	14	1	2	-	2	13	16	1
ผู้อำนวยการ	17	4	12	1	3	7	5	2	13	4
ผู้อำนวยการรอง	14	9	5	-	2	4	4	4	10	4
ผู้อำนวยการ	12	10	2	-	2	3	2	5	5	7
รวม	60	25	33	2	9	14	13	24	44	16
ร้อยละ	100	41.67	55.00	3.33	15.00	23.33	21.67	40.00	73.33	26.67

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ประชากรกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนที่เป็นแหล่งข้อมูลในการวิจัย จำนวน 17 โรงเรียน บางโรงเรียนมีผู้ช่วยไม่ครบทั้ง 3 ฝ่าย แต่ทุกโรงเรียนมีผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ถ้าจะพิจารณาคุณวุฒิทางวิชาชีพ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนแต่ละประเภทแล้ว แยกได้ดังนี้

ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ ส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี มีวุฒิปริญญาโทเพียง 1 คน มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมากที่สุด และเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ 16 คน ในจำนวน 17 คน

ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี มีวุฒิปริญญาโทเพียง 1 คน มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันระหว่าง 1 - 3 ปี มากที่สุด และเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ 13 คน ในจำนวน 17 คน

ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง ส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่มีวุฒิปริญญาโทเลย มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันต่ำกว่า 1 ปี น้อยที่สุด นอกนั้นพอ ๆ กัน และเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ 10 คน ในจำนวน 14 คน

ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่มีวุฒิปริญญาโทเลย มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มากที่สุด และเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ 5 คน ในจำนวน 12 คน

ถ้าพิจารณาคุณวุฒิผู้บริหารโรงเรียนรวมทุกประเภท จะเห็นได้ว่า ส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มากที่สุด และเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ 44 คน ในจำนวน 60 คน

ตารางที่ 5 ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร โรงเรียน

ปัญหา	x̄	s.d.	ไม่ใช้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างโรงเรียน ในกลุ่ม	2.13	0.57	-	9
2. การปฏิบัติตามนโยบายที่กลุ่มโรงเรียนร่วมกัน กำหนดขึ้น	2.12	0.56	3	10
3. การร่วมกันจัดวิธีประเมินผลการเรียนของ โรงเรียนในกลุ่ม	2.30	0.61	-	6
4. การที่นักเรียนเรียนในระบบหน่วยกิตทำให้เกิด ปัญหาตามการปกครอง	2.21	0.66	-	7
5. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตรและเอกสาร ชุดคู่มือประกอบหลักสูตร	2.90	0.51	-	2
6. การจัดการวางสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่	2.36	0.66	-	5
7. ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อ ความต้องการของนักเรียน	2.81	0.70	11	3
8. การจัดโปรแกรมการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพ ของท้องถิ่น	2.68	0.73	10	4
9. การออกใบรับรองต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน	2.03	0.68	-	11
10. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่จะรับผิดชอบ งานตามต่าง ๆ	3.01	0.60	-	1
11. การให้บุคลากรของโรงเรียนเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรใหม่	2.17	0.78	3	8

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากเป็นอันดับที่ 1 คือ ข้อ 10 : ความเห็นของของจำนวนบุคลากรที่จะรับผิดชอบงานด้านต่าง ๆ ข้อที่มีปัญหามากเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 5 : ความเห็นของของหนังสือหลักสูตรและเอกสารชุดคู่มือประกอบหลักสูตร ข้อที่มีปัญหามากเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 7 : ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อความต้องการของนักเรียน ข้อที่มีปัญหามากเป็นอันดับที่ 4 คือ ข้อ 8 : การจัดโปรแกรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น นอกจากนี้เป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 9 : การออกไปรับรางวัล ฯ ให้แก่นักเรียน

สำหรับ ข้อ 2 และข้อ 11. ผู้บริหารโรงเรียน 3 คน ในจำนวน 60 คน หรือร้อยละ 5 มีความเห็นว่าเป็นไปปฏิบัติ ข้อ 8 : การจัดโปรแกรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ผู้บริหารโรงเรียน 10 คน ในจำนวน 60 คน หรือร้อยละ 16.67 มีความเห็นว่าเป็นไปปฏิบัติ และมีข้อที่ไม่ได้ปฏิบัติมากที่สุด คือ ข้อ 7 : ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อความต้องการของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน 11 คน ในจำนวน 60 คน หรือร้อยละ 18.33 มีความเห็นว่าเป็นไปปฏิบัติ แต่ถาพิจารณาคำความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนทั้งหมดที่มีต่อข้อปัญหาแต่ละข้อแล้ว จะเห็นว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมากนัก

จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาทางด้านบุคลากรกำลังบุคลากร มีเอกสารหลักสูตรไม่เพียงพอที่จะใช้ในโรงเรียน และมีปัญหาทางการเปิดสอนหมวดวิชาชีพสนองความต้องการของนักเรียน และการจัดโปรแกรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชา

การวิเคราะห์จะเรียงตามลำดับข้อมูลตามแบบสำรวจสำหรับหัวหน้าหมวดวิชา ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับหัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ จำแนกตามภูมิลำเนาวิชาชีพ ระยะเวลาที่ทำงานที่หัวหน้าหมวดวิชา และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ใ้วิธีแจงนับคะแนนโดยรวมทุกหมวดวิชา ไว้ในตารางเดียวกัน ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 6

ตอนที่ 2 : ปัญหาการโฆษณาสู่ของหัวหน้ามหาวิทยาลัย แยกออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 2 ก. สำหรับคำทออบสวนที่เป็นการตรวจสอบ ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ คือ

1. วิธีสอนที่หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์สอนในแต่ละมหาวิทยาลัย
2. สถานที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในแต่ละมหาวิทยาลัย
3. วิธีวัดผลที่หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์สอนในแต่ละมหาวิทยาลัย
4. วิธีออกข้อสอบที่ใช้ในแต่ละมหาวิทยาลัย
5. การให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชา
6. พง 5 หัวข้อดังกล่าวแล้ว วิเคราะห์ด้วยวิธีเจนนับคะแนนดิบของข้อสอบแต่ละหัวข้อ ของแต่ละมหาวิทยาลัยไว้ในตารางเดียวกัน ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 7-11

ตอนที่ 2 ข. สำหรับคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วยข้อความคำถามเกี่ยวกับปัญหาการโฆษณาสู่ในตาราง จำนวน 16 ข้อ ซึ่งให้หัวหน้ามหาวิทยาลัยเป็นผู้ให้ระดับปัญหาเป็นรายข้อ วิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ คำนวณเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ เพื่อพิจารณาว่าข้อใดอยู่ในเกณฑ์ปัญหามากหรือน้อยเพียงใด และเพื่อพิจารณาว่าการกระจายของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสำรวจในการให้ระดับปัญหาแต่ละข้อมีมากน้อยเพียงใด การวิเคราะห์เรียงลำดับมหาวิทยาลัยไว้ดังนี้คือ มหาวิทยาลัยภาษาไทย สังคมศึกษา พุทธามัย วิทยาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ภาษา อังกฤษ ศิลปศึกษา และมหาวิทยาลัยศรีหริอคือปฏิบัติ ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 12-19.

ตารางที่ 6 วุฒิทางวิชาชีพ ระยะเวลาที่ทำหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชา และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ของวิทยาลัยมหาวิทยาลัยในแต่ละหมวดวิชา

ข้อมูล หมวดวิชา	จำนวน	วุฒิทางวิชาชีพ			ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน				การเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	
		ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ต่ำกว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	3 - 5 ปี	5 ปี ขึ้นไป	เคย	ไม่เคย
ภาษาไทย	17	10	7	-	-	5	3	9	15	2
สังคมศึกษา	17	5	12	-	5	4	2	6	15	2
พละนาฏย	17	16	1	-	3	3	4	7	12	5
วิทยาศาสตร์	17	3	14	-	2	4	7	4	15	2
คณิตศาสตร์	17	6	11	-	3	5	4	5	13	4
ภาษาอังกฤษ	17	3	14	-	2	3	5	7	13	4
ศิลปศึกษา	10	10	-	-	1	3	1	5	6	4
วิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ	15	12	3	-	2	3	4	6	11	4
รวม	127	65	62	-	18	30	30	49	100	27
ร้อยละ	100	51.18	48.82	-	14.18	23.62	23.62	38.58	78.74	21.26

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า หัวหน้าหมวดวิชาที่มีคุณิ์ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี พอ ๆ กัน ไม่มีคุณิ์ปริญญาโทเลย หัวหน้าหมวดวิชาที่มีคุณิ์ปริญญาตรีมากที่สุด คือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ หัวหน้าหมวดวิชาที่สืบศึกษาไม่มีคุณิ์ปริญญาตรีเลย ส่วนระยะเวลาที่ทำหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชาอยู่ระหว่าง 5 ปีขึ้นไป มากที่สุด และต่ำกว่า 1 ปี น้อยที่สุด สำหรับการเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ใน หัวหน้าหมวดวิชา ร้อยละ 78.74 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่มาแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาใช้

วิธีสอน \n หมวดวิชา	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พลานามัย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	วิทยาศาสตร์ \n ทั่วไป	รวม
การบรรยาย	13	10	9	9	13	9	5	7	75
การแบ่งกลุ่มคนควา	17	15	9	8	4	7	2	7	69
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	-	17	-	-	2	5	24
การฝึกทักษะ	12	6	12	7	12	13	6	10	78
การฝึกปฏิบัติ	7	5	12	8	9	9	8	15	74
การศึกษาสถานนอกสถานที่	4	9	3	6	-	1	3	5	31
การสาธิต	2	4	9	12	5	4	8	13	57
การอภิปราย	17	16	7	7	-	4	1	3	55
การแสดงบทบาทสมมติ	7	1	2	2	2	6	-	-	20
การแก้ปัญหา	2	7	7	10	13	5	5	8	57
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	2	5	-	6	2	-	-	-	15
การให้ห้องจำ	6	4	1	4	3	5	1	4	28
การสอนแบบโครงการ	1	2	3	1	2	4	1	4	18

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาส่วนมากได้แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดมีอยู่ 3 วิธี คือ การฝึกทักษะ การบรรยาย และ การฝึกปฏิบัติ ส่วนวิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาส่วนมากแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้ค่อนข้างน้อย คือ การสอนแบบสืบสวนสอบสวน การสอนแบบโครงการ และการแสดงบทบาทสมมติ สำหรับหมวดวิชาวิทยาศาสตร์นั้น หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้ใช้การปฏิบัติการในห้องทดลองมากที่สุด ส่วนหมวดวิชาภาษาไทย หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้ใช้ การแบ่งกลุ่มคนควา และการอภิปรายมากที่สุด

ตารางที่ 8 สถานที่ที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในแต่ละมหาวิทยาลัย

สถานที่	มหาวิทยาลัย	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พลานามัย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	วิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ	รวม
ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์		-	2	-	16	5	-	-	2	25
ห้องปฏิบัติการทางภาษา		1	-	-	-	-	6	-	-	7
โรงฝึกงาน		-	-	1	-	-	1	3	7	12
โรงพลศึกษา		1	-	7	-	1	-	2	-	11
ห้องปฏิบัติการทางอาชีพกรรม		-	1	-	-	-	-	-	1	2
เรือนเพาะชำ		-	3	-	2	-	-	1	7	13
แปลงสาธิต		-	2	-	2	-	-	-	7	11
ห้องศิลปศึกษา		-	-	-	-	-	-	5	1	6
ห้องปฏิบัติการทางกิจกรรม		-	2	1	-	-	-	-	6	9
ห้องเรียน		15	13	-	10	17	10	4	1	70
ห้องสมุด		2	-	-	1	-	1	-	-	4
ห้องประชุม		1	-	7	-	-	-	-	-	10
อื่น ๆ		-	7	7	-	-	-	-	-	6

จากตารางที่ 8. จะเห็นได้ว่า ในการเรียนการสอนนั้น ใช้ห้องเรียนมากที่สุด เป็นที่นำสังเกตว่าโรงเรียนส่วนมากมีห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ และการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการใช้ห้องพิเศษและสถานที่อื่น ๆ นอกจากห้องเรียนควย สำหรับมหาวิทยาลัยพลานามัย ศิลปะศึกษา ศิลปปฏิบัติ มีห้องสำหรับเรียนวิชานั้น ๆ โดยเฉพาะ สำหรับอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยสังคมศึกษา ได้แก่ ห้องสังคมศึกษา และในมหาวิทยาลัยพลานามัย ได้แก่ สนาม

ตารางที่ 9. วิธีวัดผลที่หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาได้

วิธีวัดผล \ หมวดวิชา	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละนาฏย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปศึกษา	วิชาสหหรือศิลปปฏิบัติ	รวม	ลำดับที่
การสังเกต	14	7	11	11	15	16	5	10	89	3
การสอบปากเปล่า	10	9	7	6	10	16	2	3	63	5
การสอบภาคปฏิบัติ	10	6	14	12	4	10	10	15	81	4
การตรวจผลงาน	16	14	8	15	16	15	8	14	106	1
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	8	10	6	10	5	10	3	2	54	6
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	8	6	7	11	5	10	3	2	52	7
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	15	14	10	12	17	15	7	14	104	2

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า วิธีวัดผลที่หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุด แยกเป็นหมวดวิชาได้ดังนี้ คือ หมวดวิชาภาษาไทย แนะนำให้ใช้การตรวจผลงาน หมวดวิชาสังคมศึกษา แนะนำให้ใช้การตรวจผลงาน และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย หมวดวิชาพละนาฏย แนะนำให้ใช้การสอบภาคปฏิบัติ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ แนะนำให้ใช้การตรวจผลงาน หมวดวิชาคณะศึกษาศาสตร์ แนะนำให้ใช้การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย หมวดวิชาศิลปศึกษาและหมวดวิชาสหหรือศิลปปฏิบัติ แนะนำให้ใช้การสอบภาคปฏิบัติมากที่สุด ถ้าดูผลรวมทั้งหมดจะเห็นได้ว่า วิธีวัดผลที่หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดมีอยู่ 4 วิธี คือ การตรวจผลงาน การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย การสังเกต และการสอบภาคปฏิบัติ ส่วนวิธีวัดผลที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุด คือ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และเป็นที่น่าสนใจว่า หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีวัดผลหลาย วิธีร่วมกัน

ตารางที่ 10 วิธีออกข้อสอบที่ใช้ในแต่ละหมวดวิชา

วิธีออกข้อสอบ \n วิชา	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พหุภาษา	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	วิชาสุขภาพหรือ \n ศึกษานานาชาติ	รวม
อาจารย์ผู้สอนออกข้อสอบเอง	16	17	17	16	16	15	10	14	121
มีคณะกรรมการของโรงเรียน \n ออกข้อสอบ	1	-	-	1	1	2	-	1	6
มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน \n ออกข้อสอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	17	17	17	17	17	17	10	15	127

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า วิธีออกข้อสอบที่ทุกหมวดวิชาใช้มากที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง ส่วนการออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของโรงเรียนมีบ้างเล็กน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่า การออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนยังไม่มีเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 การให้ระดับคะแนนแก่ภาวการณ์ในแต่ละรายวิชา

หมวดวิชา ผู้ให้ระดับคะแนน	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พจนานามย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	วิชาพื้นฐาน คอมพิวเตอร์	รวม	ลำดับที่
อาจารย์ผู้สอน	14	14	14	14	13	14	7	13	103	1
หัวหน้าหมวดวิชา	1	1	2	1	2	-	2	-	9	2
เจ้าหน้าที่ควบคุมการศึกษา	1	2	1	-	1	-	1	-	6	4
คณะกรรมการของโรงเรียน	1	-	-	2	1	3	-	2	9	2
คณะกรรมการของกุ่ม โรงเรียน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5
รวม	17	17	17	17	17	17	10	15	127	

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ทุกหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมากที่สุด ส่วนการให้ระดับคะแนนโดย หัวหน้าหมวดวิชา เจ้าหน้าที่วัดผล. และคณะกรรมการของโรงเรียน มีบ้างเล็กน้อย และเป็นที่น่าสนใจกว่า การให้ระดับคะแนนโดยคณะกรรมการของกุ่มโรงเรียนยังไม่มีเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความพร้อมของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.23	0.66	-	12
2. การนิเทศครูในหมวดทำให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.17	0.52	-	14
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.64	0.49	-	4
4. การรวมทีมกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.45	0.68	6	10
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.41	0.71	-	11
6. การจัดลำดับความต้อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.47	0.62	-	7
7. ความเพียงพอของเวลาทำเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.47	0.62	-	7
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.52	0.51	-	6
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา	2.58	0.50	-	5
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.88	0.69	-	3
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.23	0.58	-	12
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.47	0.62	-	7
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.94	0.74	-	2
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.00	0.79	-	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา	2.11	0.69	-	15
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.11	0.69	-	15

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 14. : การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 13. : ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 10. : ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน นอกจากนี้ยังมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์ที่มีปัญหามากรองลงไปอีก คือ ข้อ 3. ข้อ 9. และข้อ 8. นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดมีอยู่ 2 ข้อ คือ ข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ ของมหาวิทยาลัย และข้อ 16. : ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน

สำหรับ ข้อ 4. : การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้ามหาวิทยาลัย รอยละ 35.29 มีความเห็นว่าเป็นไปโดยปฏิบัติ

จากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าในมหาวิทยาลัยภาษาไทยของโรงเรียนนี้ เป็นแหล่งข้อมูลส่วนมากขาดอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต้องใช้ในแต่ละรายวิชา มีแบบเรียนไม่เพียงพอ และภาคีตรากำลังอาจารย์ผู้สอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ไม่ใช้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.05	0.55	-	13
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.05	0.65	-	13
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.52	0.94	-	7
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.45	0.63	6	9
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.16	0.51	-	12
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.35	0.70	-	19
7. ความเพียงพอของเวลาดำเนินงานเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.76	0.97	-	3
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.35	0.70	-	10
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา	2.52	0.62	-	7
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.76	0.56	-	3
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.00	0.35	-	15
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.58	0.61	-	5
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.94	0.65	-	1
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.94	0.82	-	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา	2.57	1.08	3	6
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.00	0.35	-	15

จากการร่างที่ 13 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 13. : ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน และข้อ 14. : การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 7. : ความเพียงพอของเวลาทำเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน และข้อ 10. : ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับ 3 คือ ข้อ 12. : ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา นอกจากนี้ยังมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหามากรองลงไปอีก คือ ข้อ 15. และข้อ 9. นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 16. : ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน

สำหรับ ข้อ 4. : การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าหมวดวิชา จำนวนร้อยละ 35.29 มีความเห็นว่ามีประโยชน์ ข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมของหมวดวิชา หัวหน้าหมวดวิชา ร้อยละ 17.64 มีความเห็นว่ามีประโยชน์ และเป็นข้อที่หัวหน้าหมวดวิชาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากที่สุดด้วย

จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาสังคมศึกษาของโรงเรียนนี้ใช้เป็นแหล่งข้อมูลส่วนมาก จากแบบเรียนและอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต้องใช้ตามรายวิชาที่เปิดสอน จากตำรากำลังอาจารย์สอน และจากประมวลการสอนที่สอดคล้องกับรายวิชาตามหลักสูตรใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาศึกษานามัย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ใช้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตร	2.22	0.93	-	13
2. การนิเทศครูในหมวดทำให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.25	0.83	-	9
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.88	0.92	-	3
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.12	0.64	9	12
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.00	0.79	-	13
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	1.88	0.60	-	16
7. ความเพียงพอของเวลา กับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.70	0.77	-	5
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.58	0.79	-	6
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา	2.82	0.81	-	4
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	3.25	0.97	-	1
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.17	0.80	-	11
12. ความสอดคล้องของระยะเวลาการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.23	0.56	-	9
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.58	0.79	-	6
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.11	0.92	-	2
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมวิชาการของหมวดวิชา	2.40	0.91	2	8
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	1.94	0.74	-	15

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 10. : ความเพียงพอของจำนวนครู กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 14. : การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา. ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 3. : ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา ส่วนข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามากอันดับรองลงไปอีก คือ ข้อ 9. ข้อ 7. และข้อ 13. นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 16. : ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน

สำหรับ ข้อ 4. : การรวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าหมวดวิชา 9 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 52.94 มีความเห็นที่ไม่ค่อยปฏิบัติ และข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา หัวหน้าหมวดวิชา 2 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 11.76 มีความเห็นที่ไม่ค่อยปฏิบัติ

จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาพลานามัยของโรงเรียนที่เป็นแหล่งชุมนุมบุคลากรผู้สอน วิชาวิศกอุปกรณ์การสอน และงบประมาณในการดำเนินงานในหมวดวิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าหมวดวิทยาศาสตร์

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ใช้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตร	1.88	0.60	-	16
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.23	0.56	-	13
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.88	0.69	-	1
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.50	0.52	7	7
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.23	0.75	-	13
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.35	0.60	-	11
7. ความเพียงพอของ เวลา กับ เนื้อหา ในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.47	0.62	-	8
8. การ เปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.41	0.61	-	9
9. การ เปิดวิชา เลือกลงในหมวดวิชา	2.58	0.87	-	4
10. ความเพียงพอของจำนวนครูตามจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.58	0.87	-	4
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.29	0.68	-	12
12. ความสอดคล้องของประมวลการ สอนกับหลักสูตร ในแต่ละรายวิชา	2.58	0.71	-	4
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.41	0.61	-	9
14. การ จัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.88	0.73	-	1
15. การ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ ของหมวดวิชา	2.68	0.60	1	3
16. ความรู้ความสามารถของครูในการ จัดระดับคะแนน	2.23	0.43	-	13

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 3. : ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา และข้อ 14. : การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมของหมวดวิชา ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 9. : การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา และข้อ 10. : ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน และข้อ 12. : ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา และข้อที่อยู่ในเกณฑ์ที่มีปัญหามากอันดับสุดท้าย คือ ข้อ 4. : การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ข้อ 1. : ความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่

สำหรับ ข้อ 4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าหมวดวิชา 7 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 41.18 มีความเห็นว่าเป็นไปปฏิบัติ และข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมของหมวดวิชา หัวหน้าหมวดวิชา 1 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 5.88 มีความเห็นว่าเป็นไปปฏิบัติ

จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนที่เป็นแหล่งข้อมูลส่วนมากมีปัญหาทางด้านความเพียงพอของงบประมาณในการดำเนินงานในหมวดวิชา ขาดอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต่อใช้ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมของหมวดวิชาน้อยไป ขาดคณาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นผลทำให้มีปัญหาในการ เปิดวิชา เลือกด้วย นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับประมวลการสอนไม่สอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร และการร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ผู้สอนให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

ตารางที่ 16 ปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าหมวดวิชาคณิตศาสตร์

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ใช้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตร	2.00	0.61	-	13
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตร	2.05	0.65	-	11
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวด วิชา	2.52	0.87	-	4
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้ เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.83	0.93	5	1
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.00	0.70	-	13
6. การจัดลำดับความต่องานของวิชาต่าง ๆ	2.05	0.42	-	11
7. ความเพียงพอของเวลายกเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตร กำหนดให้สอน	2.52	0.51	-	4
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.58	0.61	-	3
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา	2.47	0.71	-	6
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.82	0.88	-	2
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	1.94	0.65	-	15
12. ความสอดคล้องของประมวลการ สอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.35	0.60	-	8
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.26	0.66	-	10
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ใน แต่ละรายวิชา	2.47	0.94	-	6
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทาง คำนวณวิชาการ ของหมวดวิชา	2.27	0.64	6	9
16. ความรู้ความสามารถของครูในการ จัดระดับคะแนน	1.82	0.59	-	16

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 4. : การรวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 10. : ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 8. : การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 4 คือ ข้อ 7. : ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 16. : ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน

สำหรับ ข้อ 4. : การรวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าหมวดวิชา 5 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 29.41 มีความเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ปฏิบัติ และข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา หัวหน้าหมวดวิชา 6 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 35.29 มีความเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ปฏิบัติ

จากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า หมวดวิชาศึกษาศาสตร์ของโรงเรียนนี้ เป็นแหล่งข้อมูลส่วนมากที่มีปัญหาเกี่ยวกับ ความเข้าใจของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ชาติอัครากำบังครูซึ่งเป็นผลทำให้มีปัญหาค้นการเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรมการเรียน และยังมีปัญหาค้นความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน และเป็นที่น่าสังเกตว่าความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนนมีปัญหาน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ปัญหาการไขหลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวด เพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.94	0.55	-	16
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.17	0.72	-	12
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.82	0.80	-	3
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.44	0.52	8	11
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.17	0.72	-	12
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.58	0.70	-	6
7. ความเพียงพอของเวลายกเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.58	0.87	-	6
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.47	0.71	-	10
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา	2.70	0.60	-	5
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.58	0.87	-	6
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.17	0.52	-	12
12. ความสอดคล้องของประมวลการ สอนกับหลักสูตร ในแต่ละรายวิชา	2.52	0.61	-	9
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	3.52	0.62	-	1
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.11	0.70	-	2
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา	2.75	0.75	5	4
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.05	0.55	-	15

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 13. : ความเรียงของ
ของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชา ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 14. : การจักระ
อุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 3. : ความ
เรียงของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา และมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามาก
อันดับรองลงไปตามลำดับอีก คือ ข้อ 15. ข้อ 9. ข้อ 5, 6, 10. และข้อ 12. นอกนั้นอยู่ใน
เกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 1. : ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติ
ตามหลักสูตรใหม่

สำหรับ ข้อ 4. : การร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้
เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าหมวดวิชา 8 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 47.06
มีความเห็นว่ามีประโยชน์ ข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมของหมวดวิชา
หัวหน้าหมวดวิชา 5 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 29.41 มีความเห็นว่ามีประโยชน์

จากปัญหาค้างกลางจะเห็นได้ว่า หมวดวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่เป็นแหล่งข้อมูล
ส่วนมากมีปัญหาทางด้านขาดแบบเรียนของนักเรียน ขาดอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต้องใช้ในแต่ละ
รายวิชา และขาดงบประมาณในการดำเนินงานของหมวดวิชา และเป็นที่น่าสังเกตว่าหมวดวิชา
ภาษาอังกฤษมีปัญหาน้อยที่สุดในข้อ ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ก่อให้เกิดปัญหา	ลำดับที่ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.20	0.78	-	15
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.30	0.82	-	12
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้ใช้ในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.90	1.19	-	6
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	3.40	0.89	5	1
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.50	0.70	-	10
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.30	0.82	-	12
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	3.00	0.66	-	3
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.60	0.84	-	9
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา	2.80	0.78	-	8
10. ความเพียงพอจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	3.40	1.07	-	1
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.00	0.66	-	16
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.30	0.82	-	12
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	3.00	1.05	-	3
14. การจัดสภาพประกอบการสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.00	0.81	-	3
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา	2.90	0.87	-	6
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.40	0.51	-	11

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 4. : การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ และข้อ 10. : ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 13. : ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชา และข้อ 14. : การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 3. : ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา และข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านวิชาการในหมวดวิชา นอกจากนี้ยังมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหามากอันดับรองลงไปอีกคือ ข้อ 9. ข้อ 8. และข้อ 5. นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 11. : ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา

สำหรับ ข้อ 4. : การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าหมวดวิชา 5 คน ในจำนวน 10 คน หรือร้อยละ 50.00 มีความเห็นว่าเป็นไปปฏิบัติ มีบางข้อที่หัวหน้าหมวดวิชาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ ข้อ 3. ข้อ 10. และข้อ 13.

จากปัญหาดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า หมวดวิชาศิลปศึกษาของโรงเรียนที่ เป็นแหล่งข้อมูลมีปัญหาความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ขาดอาจารย์ผู้สอนขาดแบบเรียนและอุปกรณ์การสอน ขาดงบประมาณในการดำเนินงานในหมวดวิชา แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า หัวหน้าหมวดวิชาที่มีความเห็นว่าการรู้ความสามารถของอาจารย์ในแต่ละรายวิชาที่มีปัญหาน้อย และเป็นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าหมวดวิชานั้นแตกต่างกันอยู่หลายข้อ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้ามหาวิทยาลัยหรือคณบดีปฏิบัติ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.00	0.37	-	16
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตร	2.20	0.67	-	11
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานใน หมวดวิชา	3.00	0.92	-	3
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครู ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.30	0.48	5	10
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.13	0.51	-	14
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.20	0.77	-	11
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตร กำหนดให้สอน	2.33	0.89	-	7
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.46	0.91	-	5
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา	2.33	0.72	-	7
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	3.13	0.83	-	1
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.20	0.67	-	11
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.33	0.61	-	7
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	3.06	0.83	-	2
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.73	0.96	-	4
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมของหมวดวิชา	2.41	0.66	3	6
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.06	0.45	-	15

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 10. : ความตั้งใจของจำนวนครู กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ข้อที่มีปัญหามากเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 13. : ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน ข้อที่มีปัญหามากเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 3. : ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา และข้อที่มีปัญหามากเป็นอันดับสุดท้าย คือ ข้อ 14. : การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 1. : ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่

สำหรับข้อ 4. : การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าหมวดวิชา 5 คน ในจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 33.33 มีความเห็นว่าเป็นไปปฏิบัติ และข้อ 15. : การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา หัวหน้าหมวดวิชา 3 คน ในจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 20.00 มีความเห็นว่าไม่ไปปฏิบัติ

จากปัญหาดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า หมวดวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติของโรงเรียนที่ เป็นแหล่งข้อมูล ส่วนมากมีปัญหาทางด้าน ขาดอาจารย์ ขาดสอน ขาดแบบเรียนของนักเรียน ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน และขาดอุปกรณ์การสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ

การวิเคราะห์ เรียงตามลำดับข้อมูลจากแบบสำรวจสำหรับอาจารย์ผู้สอนดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน จำแนกตาม วุฒิปริญญาตรี ระยะเวลาที่ทำการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การวิเคราะห์ใช้วิธีแจกแจงคะแนนดิบและหาการยอดของข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนทุกหมวดวิชา รวมไว้ในตารางเดียวกัน ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 20

ตอนที่ 2 : ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน มีอยู่ 2 ตอน คือ

ตอนที่ 2 ก. สำหรับคำถามส่วนที่เป็นการตรวจสอบ ประสิทธิภาพหัวข้อต่อไปนี้เป็น

1. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาใช้สอน
2. ความเพียงพอของ เอกสารหลักสูตรในแต่ละหมวดวิชา
3. ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอนในแต่ละหมวดวิชา
4. วิธีวัดผลตามหลักสูตรใหม่ที่อาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาใช้
5. วิธีออกข้อสอบที่ใช้ในแต่ละหมวดวิชา

ทั้ง 5 หัวข้อดังกล่าวแล้ว วิเคราะห์โดยวิธีแจกแจง

คะแนนดิบของข้อมูลแต่ละหัวข้อ รวมทุกหมวดวิชาไว้ในตารางเดียวกัน ยกเว้นหัวข้อที่ 3. วิเคราะห์แยกแต่ละหมวดวิชา เนื่องจากแต่ละหมวดวิชาใช้สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่างกับ ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 21 - 32

ตอนที่ 2 ข. สำหรับคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ประสิทธิภาพหรือคำถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในค่านาง ๆ ซึ่งได้

อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้นิเทศระดับปัญหาเป็นรายข้อ วิเคราะห์ด้วย
 วิชาคณิตศาสตร์ (๕) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
 เป็นรายข้อ เพื่อพิจารณาความเข้าใจที่อยู่ในเกณฑ์มีผู้สามารถหรือ
 น้อยเพียงใด และเพื่อพิจารณาจากการกระจายของความคิด
 เห็นในการให้ระดับปัญหาแต่ละข้อของอาจารย์ผู้สอนมีมากน้อย
 เพียงใด การวิเคราะห์เรียงลำดับหมวดวิชาไว้ดังนี้ คือ
 หมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย วิทยาศาสตร์
 คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา และหมวดวิชาที่พหุชื่อ
 หรือศิลปปฏิบัติดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 33-40.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 วุฒิทางวิชาชีพ ระยะเวลาที่ทำการสอน และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ของอาจารย์ผู้สอนในคณะครุศึกษา

หมวดวิชา	จำนวน	วุฒิทางวิชาชีพ			ระยะเวลาที่ทำการสอน				การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ต่ำกว่า 1 ปี	1 - 3 ปี	3 - 5 ปี	5 ปี ขึ้นไป	เคย	ไม่เคย
ภาษาไทย	28	4	24	-	11	5	5	7	9	19
สังคมศึกษา	31	4	27	-	12	8	7	4	5	26
พลานามัย	22	13	9	-	10	8	-	4	10	12
วิทยาศาสตร์	33	1	31	1	10	12	6	5	21	12
คณิตศาสตร์	33	5	28	-	12	9	5	7	12	21
ภาษาอังกฤษ	30	3	24	3	9	8	7	6	4	26
ศิลปศึกษา	15	15	-	-	5	3	4	3	5	10
วิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ	25	17	8	-	11	8	4	2	10	15
รวม	217	62	151	4	80	61	38	38	76	141
ร้อยละ	100	28.57	69.59	1.84	36.87	28.11	17.51	17.51	35.02	64.98

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ ส่วนมากมีวุฒิปริญญา-
 ตรี ยกเว้นอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชา พหุนามัย ศิลปศึกษา และวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ มีวุฒิต่ำกว่า
 ปริญญาตรีมากกว่า วุฒิปริญญาตรี และเฉพาะอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษามีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
 ทั้งหมด สำหรับวุฒิปริญญาโทมีน้อยมาก มีเพียง 4 คน ในจำนวน 217 คน หรือร้อยละ 1.84 และมี
 เฉพาะอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ หมวดวิชาละ 1 และ 3 คน ตามลำดับ
 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ ทุกหมวดวิชา ยกเว้นอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์
 มีระยะเวลาที่ทำการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่า 1 ปี มากที่สุด ส่วนการเข้ารับการอบรม
 เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่นั้น อาจารย์ผู้สอน 141 คน ในจำนวน 217 คน หรือร้อยละ 64.98 ไม่เคยเข้า
 รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาใช้สอน

วิธีสอน	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละนาฏย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปศึกษา	วิชาชีวิตเพื่อ ศิลปปฏิบัติ	รวม	ลำดับที่
การบรรยาย	27	30	15	31	31	24	9	19	186	1
การแบ่งกลุ่มคนควา	26	26	14	20	5	15	3	11	120	3
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	2	1	-	23	1	-	7	7	41	9
การฝึกทักษะ	25	8	16	15	24	26	11	15	140	2
การฝึกปฏิบัติ	13	5	18	13	16	15	11	23	114	4
การศึกษานอกสถานที่	2	8	1	12	-	-	2	8	33	11
การสาธิต	6	2	14	22	6	4	8	17	79	7
การอภิปราย	20	22	11	10	5	7	-	8	83	6
การแสดงบทบาทสมมติ	13	2	2	3	4	10	1	1	36	10
การแก้ปัญหา	8	14	7	15	27	6	2	11	90	5
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	3	6	-	9	5	2	1	2	28	12
การให้ห้องจำ	12	8	3	14	12	21	2	5	77	8
การสอนแบบโครงการ	1	3	4	1	-	4	2	6	21	13

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย สังคม-ศึกษา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ใหม่มากที่สุด คือ การบรรยาย อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชา พละนาฏย ศิลปศึกษาและวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ ใช้วิธีสอนโดยการฝึกปฏิบัติมากที่สุด ส่วนอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษใช้วิธีสอนโดยการฝึกทักษะมากที่สุด ภาพวิจารณ์โดยรวมแล้ว จะเห็นได้ว่า วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ ใหม่มากที่สุด คือ การบรรยาย และวิธีสอนที่ใหม่มากรองลงมาอีกสองวิธี คือ การฝึกทักษะและการแบ่งกลุ่มคนควา ส่วนวิธีสอนที่ใช้กันน้อยที่สุด คือ การสอนแบบโครงการ เป็นที่น่าสนใจ เกตว่าอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ ใช้วิธีสอนหลายวิธี ควบคู่กัน และการสอนโดยวิธีบรรยายยัง เป็นที่นิยมปฏิบัติอยู่มาก

คุรุณยัวิทยทรรพยากร
จุพาลงกรณัมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ความเพียงพอของเอกสารหลักสูตรในแต่ละหมวดวิชา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ประเภทของ เอกสารหลักสูตร หมวดวิชา	หลักสูตร			คู่มือหลักสูตร			ประมวลการ สอน			โครงการ สอน			แบบเรียน			หนังสือ งานประกอบ			คู่มือประเมินผล การ เรียน		
	ไม่เคย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ	ไม่เคย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ	ไม่เคย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ	ไม่เคย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ	ไม่เคย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ	ไม่เคย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ	ไม่เคย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ภาษาไทย	4	19	5	13	12	3	7	10	11	7	15	6	-	19	9	3	22	3	12	12	4
สังคมศึกษา	3	14	14	8	16	7	5	16	10	7	15	9	2	17	12	2	26	3	6	20	5
พจนานามัย	2	15	5	5	13	4	6	12	4	6	12	4	2	13	7	7	14	1	9	11	2
วิทยาศาสตร์	1	18	14	9	13	11	7	11	15	7	15	11	4	15	14	13	15	5	15	14	4
คณิตศาสตร์	-	18	15	8	16	9	5	15	13	7	18	8	2	18	13	10	19	4	15	5	13
ภาษาอังกฤษ	2	16	12	10	12	8	5	17	8	8	13	9	1	16	13	1	21	8	13	13	4
ศิลปะศึกษา	3	11	1	5	9	1	3	10	2	-	10	5	5	10	-	8	5	2	10	5	-
วิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ	-	18	7	6	15	4	5	12	8	4	14	7	7	15	3	9	15	1	13	10	2
รวม	15	129	73	64	106	47	43	103	71	46	112	59	23	123	71	53	137	27	93	90	34

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนมากในหมวดวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา มีความเห็นว่า สิ่งที่ขาดแคลนมากที่สุด ในหมวดวิชาของตน คือ คู่มือหลักสูตร ส่วนอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาอื่น ๆ นอกจากสองหมวดวิชาดังกล่าวแล้วนั้น มีความเห็นว่าสิ่งที่ขาดแคลนมากที่สุด ในหมวดวิชาของตน คือ คู่มือประเมินผลการเรียน นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนส่วนมากในหมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ มีความเห็นว่าสิ่งที่มีแต่ไม่เพียงพอ ในหมวดวิชาของตน คือ หนังสืออ่านประกอบ ส่วนอาจารย์ผู้สอนส่วนมากในหมวดวิชา พละนาฏย ศิลปศึกษาและวิชาชีพ หรือศิลปปฏิบัติ มีความเห็นว่าสิ่งที่มีแต่ไม่เพียงพอในหมวดวิชาของตน คือ หลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนส่วนมากในหมวดวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ มีความเห็นว่าสิ่งที่มีเพียงพอ ในหมวดวิชาของตน คือ ประมวลการสอน ส่วนอาจารย์ผู้สอนส่วนมากในหมวดวิชาสังคมศึกษาและคณิตศาสตร์ มีความเห็นว่าสิ่งที่มีเพียงพอในหมวดวิชาของตน คือ หลักสูตร อาจารย์ผู้สอนส่วนมากในหมวดวิชาพละนาฏยและภาษาอังกฤษ มีความเห็นว่าสิ่งที่มีเพียงพอในหมวดวิชาของตน คือ แบบเรียน อาจารย์ผู้สอนส่วนมากในหมวดวิชาศิลปศึกษา มีความเห็นว่าสิ่งที่มีเพียงพอในหมวดวิชาของตน คือ โครงการสอน

ถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมทุกหมวดวิชาจะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนมากมีความเห็นว่า สิ่งที่ขาดแคลนมากที่สุด คือ คู่มือประเมินผลการเรียน รองลงมาอีกสองลำดับ คือ คู่มือหลักสูตร และหนังสืออ่านประกอบ และเป็นที่น่าสนใจเท่าไร อาจารย์ผู้สอนที่ตอบว่าเอกสาร หลักสูตร และระเบียบที่มีเพียงพอนั้น ไม่ถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนอาจารย์ผู้ตอบทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ความเพียงพอของ สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ตามความกลเห็นของอาจารย์
ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	24	4	-
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	9	19	-
เทปและเครื่องเล่นเทป	2	24	2
แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	23	5	-
ทุนจำลอง	20	8	-
สไลด์	22	6	-
รวม	100	66	2

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า ห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับหมวดวิชาภาษาไทยนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ความเห็นว่า ไม่มีเลย มีเพียง 4 คน ในจำนวน 28 คน เท่านั้นที่ให้
 ความเห็นว่า มีแต่ไม่เพียงพอ ส่วนวัสดุและอุปกรณ์การสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ความเห็น
 ว่า สิ่งที่ไม่มีความเพียงพอมากกว่าสิ่งอื่น คือ แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สิ่งที่มีแต่ไม่เพียงพอ
 มากกว่าสิ่งอื่น คือ เทปและเครื่องเล่นเทป และเป็นสิ่งเดียวที่อาจารย์ผู้สอน 2 คน ในจำนวน 28
 คน ให้ความเห็นว่า มีเพียงพอด้วย

ตารางที่ 24 ความเพียงพอของ สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องสังคมศึกษา	19	12	-
แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	25	4	2
สไลด์	18	11	2
หุ่นจำลอง	22	9	-
เทปและเครื่องเล่นเทป	15	16	-
ภาพยนตร์	27	4	-
แผนที่	-	27	4
ลูกโลก	2	21	8
ฟิล์มสตริป	29	2	-
แผนภูมิ	8	20	3
รวม	165	126	19

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า ห้องสังคมศึกษานั้น อาจารย์ผู้สอน 19 คน ในจำนวน
31 คน ให้ความเห็นว่า ไม่มีเลย และ 12 คน ในจำนวน 31 คน ให้ความเห็นว่า มีแต่ยังไม่
เพียงพอ ส่วนวัสดุและอุปกรณ์การสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ความเห็นว่า สิ่งที่ขาดแคลนมาก
กว่าสิ่งอื่น คือ ฟิล์มสตริป สิ่งที่มีแต่ยังไม่เพียงพอมากกว่าสิ่งอื่น คือ แผนที่ สิ่งที่มีเพียงพอมากกว่า
สิ่งอื่น คือ ลูกโลก เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ผู้สอนให้ความเห็นว่า วัสดุและอุปกรณ์การสอนมีเพียงพอ
พอหลายอย่าง แต่ก็ยังเป็นตัวเลขที่น้อยมาก

ตารางที่ 25 ความเพียงพอของ สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
โรงพลศึกษา (โรงยิม)	18	4	-
สนาม	1	19	2
สนามบาสเกตบอล	4	16	2
สนามแบดมินตัน	5	12	5
สไลด์	17	3	2
ทุนจำลอง	16	5	1
โต๊ะบิงปอง	-	19	3
อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการฝึกกีฬา	-	20	2
อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการฝึกกรีฑา	-	21	1
อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะ	9	11	2
รวม	70	130	20

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า สถานที่ที่ใช้ในการ เรียนการสอนในมหาวิทยาลัย
รามคำแหงนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากจาก 18 คน ในจำนวน 22 คน ให้ความเห็นว่า สิ่งซึ่งขาดแคลน
มากที่สุด คือ โรงพลศึกษา (โรงยิม) และไม่มีอาจารย์ผู้สอนให้ความเห็นว่า มีเพียงพอเลย ส่วน
สิ่งที่มีแต่ไม่เพียงพอมากกว่าสิ่งอื่น คือ สนาม สำหรับวัสดุและอุปกรณ์การสอนนั้น ส่วนมากยังขาด
แคลนทุกอย่าง ถึงแม้จะมีเพียงพอบ้าง แต่ก็ยังเป็นตัวเลขที่น้อยมาก

ตารางที่ 26 ความเพียงพอของ สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์	3	26	4
ห้องเรียนที่มีโต๊ะสาธิต	9	19	5
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองวิชาฟิสิกส์	7	25	1
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองชีววิทยา	4	26	3
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองเคมี	7	24	2
สไลด์	12	18	3
ฟิล์มสตริป	27	6	—
หุ่นจำลอง	23	10	—
แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	28	5	—
รวม	120	159	18

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และห้องเรียนที่มีโต๊ะสาธิตนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ความเห็นว่ามีแต่ยังไม่เพียงพอ และส่วนน้อยให้ความเห็นว่ามีเพียงพอ ส่วนวัสดุอุปกรณ์การสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ความเห็นว่าอยู่ในระหว่างไม่มีเลย กับมีแต่ไม่เพียงพอ ส่วนที่ตอบว่ามีเพียงพอนี้ เป็นจำนวนน้อยมาก

ตารางที่ 27 ความเพียงพอของ สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องคณิตศาสตร์	27	5	1
แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	30	3	-
ฟิล์มสกริป	31	2	-
สไลด์	30	3	-
รูปทรงเรขาคณิตต่าง ๆ	14	18	1
รวม	132	31	2

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่า ห้องคณิตศาสตร์นั้น อาจารย์ผู้สอน 27 คน ในจำนวน
33 คน ให้ความเห็นว่า ไม่มีเลย มีเพียง 1 คน ที่ให้ความเห็นว่า มีเพียงพอ ส่วนวัสดุและ
อุปกรณ์การสอนทุกสิ่งนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ความเห็นว่า ไม่มีเลย แม้จะมีบางแต่ก็ยังไม่มีเพียง
พอ มีเพียงพอเพียงสิ่งเดียว คือ รูปทรงเรขาคณิตต่าง ๆ แต่เป็นตัวเลขที่ให้ความเห็นจากอาจารย์
ผู้สอนเพียงคนเดียวเท่านั้น

ตารางที่ 28 ความเพียงพอของ สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	26	4	-
แผนภาพที่ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	27	3	-
เทปและเครื่องเล่นเทป	10	12	8
ฟิล์มสกริป	25	5	-
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	14	11	5
แผนภาพประกอบการเรียน	12	15	3
รวม	114	50	16

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า ห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากจาก 26 คน ในจำนวน 30 คน ให้ความเห็นว่า ไม่มีเลย
มีเพียง 4 คน ที่ให้ความเห็นว่า มีแต่ยังไม่เพียงพอ และไม่มีผู้ให้ความเห็นว่า มีเพียงพอเลย
ส่วนวัสดุและอุปกรณ์การสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ความเห็นว่า ไม่มีเลย แม้จะมีบาง
แต่ยังไม่เพียงพอ สิ่งที่มีเพียงพอนั้นยังเป็นตัวเลขที่น้อยมาก

ตารางที่ 29 ความเพียงพอของ สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษา

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	ไม่เพียงพอ
ห้องศิลปศึกษา	8	4	3
ห้องดนตรี	7	5	3
เครื่องดนตรี (ไทย,สากล)	3	11	1
ทุนจำลอง	10	3	2
เครื่องบันทึกเสียงหรือเครื่องเล่นแผ่นเสียง	5	7	3
วัสดุที่ใช้สำหรับฝึกวิชาศิลปศึกษา	5	7	3
รวม	38	37	15

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า ห้องศิลปศึกษาและห้องดนตรีนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ความเห็นว่า ไม่มีเลย แม้จะมีบางแห่งยังไม่เพียงพอ แต่ยังมีผู้ให้ความเห็นว่า ห้องทั้งสองนั้นมีเพียงพอ จาก 3 คน ในจำนวน 15 คน เท่ากัน ส่วนวัสดุและอุปกรณ์การสอนนั้น ส่วนมากให้ความเห็นว่า ไม่มีเลยและมีแต่ไม่เพียงพอ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานที่วัสดุและอุปกรณ์การสอนทุกสิ่ง มีผู้ตอบว่ามีเพียงพอ แต่เป็นตัวเลขที่น้อยมาก

ตารางที่ 30 ความเพียงพอของ สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ผู้สอนในหมวดวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
โรงฝึกงาน	13	10	2
แปลงสาธิตทดลอง	4	16	5
เรือนเพาะชำ	14	11	-
ห้องปฏิบัติการในรายวิชาที่เปิดสอน	12	10	3
เครื่องมือปฏิบัติการในรายวิชาที่เปิดสอน	3	20	2
วัสดุสำหรับฝึกงาน	9	13	3
เครื่องจักรกล	20	5	-
เครื่องมือโรงงาน	18	7	-
รวม	93	92	15

จากตารางที่ 30 จะเห็นได้ว่า สถานที่สำหรับการ เรียนการสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วน
มากให้ความเห็นว่า สิ่งขาดแคลนมากคือเรือนเพาะชำและโรงฝึกงาน แม้จะมีบ้างแต่ก็ยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะเรือนเพาะชำไม่มีผู้ให้ความเห็นว่าเพียงพอเลย ส่วนโรงฝึกงานนั้นมีผู้ให้ความ
เห็นว่า มีเพียงพอเพียง 2 คน ในจำนวน 25 คน สำหรับวัสดุและอุปกรณ์การสอนนั้น ส่วนมากก็
มีความเห็นว่า ขาดแคลน แม้จะมีอยู่บ้างก็ยังไม่เพียงพอ มีบางสิ่งมีเพียงพอแต่ก็ยัง เป็นตัวเลขที่น้อย
มาก

ตารางที่ 31 วิธีวัดผลตามหลักสูตรใหม่ที่อาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาใช้

วิธีวัดผล	หมวดวิชา									ลำดับที่ใช้
	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละนามัย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	วิชาชีพหรือศิลปะปฏิบัติ	รวม	
การสังเกต	26	26	16	29	26	19	9	14	165	3
การสอบปากเปล่า	12	12	7	15	16	20	1	3	86	5
การสอบภาคปฏิบัติ	20	7	19	21	9	13	15	23	127	4
การตรวจผลงาน	26	28	15	30	22	26	10	22	179	2
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	3	19	3	13	16	15	3	2	74	6
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	1	16	5	14	15	16	2	2	71	7
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	27	29	17	31	27	29	13	21	194	1

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และ ภาษาอังกฤษ ใช้วิธีวัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด ส่วนอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชา พละนามัย ศิลปะศึกษา และวิชาชีพหรือศิลปะปฏิบัติ ใช้วิธีวัดผลโดยการสอบภาคปฏิบัติมากที่สุด แต่อาจารย์ภาควิชาโดยส่วนรวมแล้ว วิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุด คือ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และรองลงมาอีกสองวิธีคือ การตรวจผลงานและการสังเกต ส่วนวิธีวัดผลที่ใช้กันน้อยที่สุด คือ การสอบข้อเขียนแบบปรนัย และเป็นที่น่าสนใจอีกว่า อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีวัดผลหลายวิธีด้วยกัน

ตารางที่ 32 วิธีออกข้อสอบที่ใช้ในมหาวิทยาลัย ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย วิธีออกข้อสอบ	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละศึกษา	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปศึกษา	วิชาชีพหรือ ศิลปปฏิบัติ	รวม
อาจารย์ผู้สอนออก ข้อสอบเอง	27	31	21	32	30	27	14	24	206
มีคณะกรรมการของ โรงเรียนออกข้อสอบ	1	-	1	1	3	3	1	1	11
มีคณะกรรมการของ โรงเรียนออกข้อสอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	28	31	22	33	33	30	15	25	217

จากตารางที่ 32 จะเห็นได้ว่า ทุกมหาวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองมากที่สุด ส่วนการออกข้อสอบโดยมีคณะกรรมการของโรงเรียนมีบ้างเล็กน้อย และการออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนยังไม่มีเลย

ตารางที่ 33 ปัญหาการใช้หลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาไทย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน	2.78	0.56	6
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.57	0.69	9
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่ใช้สอน	2.64	0.82	7
4. การที่หลักสูตรใหม่มีไคแมง เนื้อหาวิชาวรรณคดีที่เป็นวิชาบังคับออกเป็นแต่ละรายวิชาอย่างชัดเจน	2.89	0.68	3
5. ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.85	0.65	4
6. การสอนวิชาหลักภาษากับวรรณคดีให้สัมพันธ์กันตามที่หลักสูตร กำหนด	2.46	0.74	11
7. ตามที่หลักสูตร กำหนดให้มีการฝึกทักษะทั้ง 4 ในชั่วโมง "การใช้ภาษา" ทุกคาบเวลา	2.82	0.72	5
8. ความเพียงพอของ หนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดีของนักเรียนที่ห้องสมุดจัดบริการให้	3.17	0.81	1
9. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ในวิชาภาษาไทย	3.07	0.66	2
10. วิธีจัดระดับคะแนน	2.50	0.74	10
11. การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.60	0.87	8

จากตารางที่ 33 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทยมีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหาในการใช้หลักสูตรใหม่มากที่สุด คือ ข้อ 8. : ความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดีของนักเรียนที่ห้องสมุดจัดบริการให้ ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 9. : การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ในวิชาภาษาไทย ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 4. : การที่หลักสูตรใหม่มีไต่เบง เนื้อหาวิชาวรรณคดีที่เป็นวิชาบังคับออกเป็นแต่ละรายวิชาอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามากเรียงลงไปตามลำดับคือ ข้อ 5., 7., 1., 3., 11., 2. และข้อ 10. ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 6. : การสอนวิชาหลักภาษากับวรรณคดีให้สัมพันธ์กันตามที่หลักสูตรกำหนด เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรใหม่ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย จากข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 11 ข้อนั้น มีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามากถึง 10 ข้อ มีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อยเพียง 1 ข้อ เท่านั้น นอกจากนี้ตัวเลขของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละข้อคำถามยังชี้ให้เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนส่วนมากมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนตามหลักสูตรใหม่ทุกข้อไม่แตกต่างกันมากนัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ปัญหาการใช้หลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน	2.64	0.60	4
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.54	0.56	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่ใช้สอน	2.74	0.63	3
4. ความชำนาญของ เนื้อหาในแต่ละรายวิชา	2.48	0.67	7
5. ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	3.00	0.68	1
6. การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหาของสังคม	2.77	0.56	2
7. การหาหลักฐานในสังคมมาใช้ในการสอน	2.64	0.66	4
8. วิธีจัด ระดับคะแนน	2.12	0.76	8
9. การตรวจสอบและการจัด ระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.83	0.68	9

จากตารางที่ 34 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษามีความเห็น ว่า ข้อที่มีปัญหาในการใช้หลักสูตรใหม่มากที่สุด คือ ข้อ 5. : ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 6. : การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหาของสังคม ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 3. : เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่ใช้สอน และยังมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามากเรียงลงไปตามลำดับอีก 2 ข้อ คือ ข้อ 1., ข้อ 7. และข้อ 2. นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 9. : การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด และเป็นที่น่าสนใจ เกกว่าอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษาส่วนมาก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนตามหลักสูตรใหม่ทุกข้อไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 35 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน	2.36	0.78	5
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.22	0.68	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับ เวลาที่ใช้สอน	2.63	0.90	3
4. การเปิดวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกในหมวดศึกษานามัย ใหญ่ถูกต้องและเหมาะสมกับจำนวนบุคลากร	2.72	0.93	1
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.50	0.74	4
6. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องกีฬาในแต่ละ รายวิชาที่เปิดสอน	2.68	0.83	2
7. วิธีจัดระดับคะแนน	2.18	0.58	7
8. การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.77	0.63	8

จากตารางที่ 35 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหาในการใช้หลักสูตรใหม่มากที่สุด คือ ข้อ 4. : การเปิดวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกในหมวดศึกษานามัยใหญ่ถูกต้องและเหมาะสมกับจำนวนบุคลากร ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 6. : ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องกีฬาในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 3. : เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับ เวลาที่ใช้สอน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 4 คือ ข้อ 5. : ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 8. : การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด และเป็นที่ยอมรับจากอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนมาก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนตามหลักสูตรใหม่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 36 ปัญหาการใช้หลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน	2.57	0.76	4
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.45	0.75	7
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่สอน	2.54	0.75	5
4. ความเป็นลำดับต่อเนื่องของ เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ในแต่ละรายวิชา	2.54	0.83	5
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.87	1.05	2
6. การใช้เครื่องมือประกอบการสอน	2.93	0.78	1
7. การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในแต่ละรายวิชา	2.69	0.73	3
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.24	0.86	8
9. การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.33	0.92	9

จากตารางที่ 36 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนมากมีความเห็นว่า
 ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 6. : การใช้เครื่องมือประกอบการสอน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2
 คือ ข้อ 5. : ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ
 ข้อ 7. : การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในแต่ละรายวิชา และยังมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหามาก
 เรียงลงไปตามลำดับอีก คือ ข้อ 1., ข้อ 3. และข้อ 4. นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย
 ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 8. : วิธีจัดระดับคะแนน เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อ 5. ซึ่งเป็นข้อที่มี
 ปัญหามากเป็นอันดับที่ 2 นั้น อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างมากกว่าข้ออื่น

ตารางที่ 37 ปัญหาการใช้หลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน	2.69	0.76	5
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.27	0.57	7
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่สอน	2.68	0.82	6
4. ความรู้พื้นฐานทางจิตศาสตร์ ของนักเรียนก่อให้เกิดปัญหาในการเลือกเรียนแต่ละรายวิชา	3.31	0.69	1
5. ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	2.78	0.69	4
6. ความเพียงพอของ เวลาที่ใช้ในการตรวจงานของนักเรียน	3.18	0.84	2
7. การได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีอุปสรรคในการสอน	2.84	0.97	3
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.18	0.72	8
9. การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.06	0.79	9

จากตารางที่ 37 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ส่วนมากมีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 4. : ความรู้พื้นฐานทางจิตศาสตร์ ของนักเรียนก่อให้เกิดปัญหาในการเลือกเรียนแต่ละรายวิชา ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 6. : ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ในการตรวจงานของนักเรียน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 7. : การได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีอุปสรรคในการสอน และยังมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหามากเรียงลงไปตามลำดับอีก คือ ข้อ 5., ข้อ 1. และข้อ 3. นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 9. : การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ส่วนมากมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนตามหลักสูตรใหม่ทุกข้อ ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 38 ปัญหาการใช้หลักสูตร ของอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ

ปัญหา	$\bar{X}$.	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน	2.80	0.71	3
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.43	0.72	7
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่สอน	2.46	0.62	5
4. การจัดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไป ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.00	0.69	1
5. ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.80	0.55	3
6. วิธีจัดระดับคะแนน	2.06	0.73	8
7. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.90	0.60	9
8. การบังคับให้นักเรียนสอบตามในแต่ละรายวิชาก่อนที่จะเรียน รายวิชาอื่นต่อไป	2.46	0.81	5
9. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ	2.86	0.62	2

จากตารางที่ 38 อาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษส่วนมากมีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดในการใช้หลักสูตรใหม่ คือ ข้อ 4. : การจัดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 9. : การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 1. : การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และข้อ 5. : ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 7. : การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษส่วนมาก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการ สอนตามหลักสูตรใหม่ทุกข้อ ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 39 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศิลปศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน	2.33	0.61	5
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.20	0.67	7
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่ใช้สอน	2.80	0.77	1
4. ความสัมพันธ์ของ เนื้อหาวิชา กับศิลป์ในท้องถิ่น	2.40	0.82	3
5. ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.40	0.98	3
6. การ เปิดสอนรายวิชาตามความถนัดและความสนใจของ นักเรียน	2.60	0.82	2
7. การใช้วัสดุต่าง ๆ ในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอน	2.33	0.61	5
8. วิธีจัด ะดับคะแนน	2.00	0.75	9
9. การตรวจสอบและการ จัด ะดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.13	0.74	8

จากตารางที่ 39 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศิลปศึกษาส่วนมากมีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดในการใช้หลักสูตรใหม่ คือ ข้อ 3. : เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่ใช้สอน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 6. : การ เปิดสอนรายวิชาตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 8. : วิธีจัด ะดับคะแนน เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้หลักสูตรใหม่มีปัญหาน้อยสำหรับอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยนี้ จะเห็นได้ว่ามีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามากเพียง 2 ข้อ ในจำนวน 9 ข้อ และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรใหม่ของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยนี้ก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 40 ปัญหาการใช้หลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยหรือศิลปบัณฑิต

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การให้การ สัมภาษณ์ของผู้บริหาร ท่อการ เปิดสอนวิชาชีพ ในโรงเรียน	2.20	0.86	7
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.36	0.70	5
3. การ เขียนจุดมุ่งหมาย เจิงพฤติกรรมในการ สอน	2.56	0.71	2
4. การ เปิดสอนวิชาชีพทาง ๆ เพื่อสนองความต้องการ ของ ท้องถิ่น	2.68	0.90	1
5. ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในแต่ละ รายวิชา	2.44	1.04	4
6. จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนในแต่ละรายวิชา	2.24	0.92	6
7. การนำทรัพยากร ในท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการ เรียน การสอน	2.48	0.82	3
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.00	0.62	8
9. การท รวจขอสอบและกำร จัดร ะดับคะแนนให้เสีจตามกำหนด	1.38	0.66	9

จากตารางที่ 40 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติส่วนมากมีความเห็นว่า
 ข้อที่มีปัญหามากที่สุดในการใช้หลักสูตรใหม่ คือ ข้อ 4. : การเปิดสอนวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อสนอง
 ความต้องการของท้องถิ่น ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 3. : การเขียนจุดมุ่งหมายเชิง-
 พฤติกรรมในการสอน นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 9. :
 การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้หลักสูตรใหม่
 มีปัญหาน้อยสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพ จะเห็นได้ว่ามีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามากเพียง 2 ข้อ
 ในจำนวน 9 ข้อ และมีข้อ 5. : ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในแต่ละรายวิชา
 เพียงขอเคียวที่อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชานี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความแตกต่างกับ สำหรับข้ออื่น
 ไม่แตกต่างกันมากนัก

คุรุวิทยาลัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่เป็นแบบการตรวจสอบ ที่มีหัวข้อเหมือนกันทั้งของหัวหน้ามหาวิทยาลัย และอาจารย์ผู้สอน

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้ามหาวิทยาลัยและอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น มีคำถามส่วนที่เป็นแบบการตรวจสอบ ที่มีหัวข้อเหมือนกันอยู่ 3 หัวข้อ คือ

1. วิธีสอนที่หัวหน้ามหาวิทยาลัยและที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในแต่ละมหาวิทยาลัย
2. วิธีวัดผลที่หัวหน้ามหาวิทยาลัยและที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในแต่ละมหาวิทยาลัย
3. วิธีออกข้อสอบตามความคิดเห็นของหัวหน้ามหาวิทยาลัยและอาจารย์ผู้สอนในแต่ละมหาวิทยาลัย

ทั้งสามหัวข้อวิเคราะห์โดยเจเนบีเป็นจำนวนความถี่ แล้วจัดลำดับที่เพื่อหาว่าวิธีสอน วิธีวัดผล และวิธีออกข้อสอบ ที่หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนปฏิบัติ ตรงกับอาจารย์ผู้สอนคิดวาทนเองปฏิบัติจริงมากน้อยเพียงใด และหัวข้อเสนอผลการวิเคราะห์ของแต่ละมหาวิทยาลัยไว้ในตารางเดียวกัน ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 41 - 43

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาและที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในแต่ละหมวดวิชา

วิธีสอน	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละนาฏย		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปศึกษา		วิชาชีพหรือ ศิลปปฏิบัติ		รวม	
	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์
การบรรยาย	13	27	10	30	9	15	9	31	13	31	9	24	5	9	7	19	75	186
ลำดับที่	2	1	3	1	2	3	4	1	1	1	2	2	3	2	5	2	2	1
การแบ่งกลุ่มคนควา	17	26	15	26	9	14	8	20	4	5	7	15	2	3	7	11	69	120
ลำดับที่	1	2	2	2	2	4	5	3	5	7	3	4	5	5	5	5	4	3
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	-	-	-	-	17	23	-	-	-	-	2	7	5	7	24	37
ลำดับที่	-	-	-	-	-	-	1	2	-	-	-	-	5	4	6	7	9	9
การฝึกทักษะ	12	25	6	8	12	16	7	15	12	24	13	26	6	11	10	15	78	140
ลำดับที่	3	3	6	5	1	2	6	4	2	3	1	1	2	1	3	4	1	2
การฝึกปฏิบัติ	7	13	5	5	12	18	8	13	9	16	9	15	8	11	15	23	73	114
ลำดับที่	4	5	7	7	1	1	5	6	3	4	2	4	1	1	1	1	3	4
การศึกษานอกสถานที่	4	2	9	8	3	1	6	12	-	-	-	-	3	2	5	8	30	33
ลำดับที่	6	10	4	5	4	9	7	7	-	-	-	-	4	6	6	6	7	11
การสาธิต	2	6	4	2	9	15	12	12	5	6	4	4	8	8	13	17	57	70
ลำดับที่	7	8	8	9	2	3	2	7	4	6	6	8	1	3	2	3	5	8

ตารางที่ 41 วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาและที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในแต่ละหมวดวิชา (ต่อ)

วิธีวัดผล	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละกายวิภาค		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปศึกษา		วิชาชีพหรือ ศิลปปฏิบัติ		รวม	
	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์
การอภิปราย	17	20	16	22	7	11	7	10	1	5	4	7	-	-	3	8	55	83
ลำดับที่	1	4	1	3	3	5	6	8	8	7	6	6	-	-	8	6	6	6
การ แสดงบทบาทสมมติ	7	13	1	2	2	2	2	3	2	4	6	10	-	-	-	-	20	34
ลำดับที่	4	5	10	9	5	8	9	10	6	8	4	5	-	-	-	-	10	10
การ แก้ปัญหา	2	8	7	14	7	7	10	15	13	27	5	6	5	2	8	11	57	90
ลำดับที่	7	7	5	4	3	6	3	4	1	2	5	7	3	6	4	5	5	5
การ สอนแบบสืบสวนสอบสวน	2	3	5	6	-	-	6	9	2	5	-	-	-	-	-	-	15	23
ลำดับที่	7	9	7	6	-	-	7	9	7	7	-	-	-	-	-	-	11	12
การใช้ห้องจำ	6	12	4	8	1	2	4	14	3	12	5	21	1	2	4	5	28	76
ลำดับที่	5	6	8	5	6	8	8	5	6	5	5	3	6	6	7	9	8	7
การ สอนแบบโครงการ	1	1	2	3	3	4	1	1	-	-	4	4	3	2	4	6	20	21
ลำดับที่	8	11	9	8	4	7	10	11	7	-	6	8	4	6	7	8	10	13

จากตารางที่ 41 จะเห็นได้ว่า วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาทาง ๆ แนะนำให้อาจารย์
 ผู้สอนในหมวดวิชาของคณะ และวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชานั้น ๆ ใ้มากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 -
 3 ดังนี้

หมวดวิชาภาษาไทย หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การแบ่งกลุ่มคนควา
 และการอภิปรายเป็นลำดับที่ 1 การบรรยายเป็นลำดับที่ 2 และการฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 3
 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การบรรยายเป็นลำดับที่ 1 การแบ่งกลุ่มคนควาเป็นลำดับที่ 2 และใช้การ
 ฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 3

หมวดวิชาสังคมศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การอภิปรายเป็น
 ลำดับที่ 1 การแบ่งกลุ่มคนควาเป็นลำดับที่ 2 และการบรรยายเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอน
 ใช้การบรรยายเป็นลำดับที่ 1 การแบ่งกลุ่มคนควาเป็นลำดับที่ 2 และใช้การอภิปรายเป็นลำดับที่ 3

หมวดวิชาพลานามัย หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกทักษะและการ
 ฝึกปฏิบัติเป็นลำดับที่ 1 การบรรยาย การแบ่งกลุ่มคนควาและการสาธิตเป็นลำดับที่ 2 และใช้การ
 อภิปราย การแก้ปัญหาเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกปฏิบัติเป็นลำดับที่ 1 การฝึกทักษะ
 เป็นลำดับที่ 2 และใช้การสาธิต การบรรยายเป็นลำดับที่ 3

หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การปฏิบัติการใน
 ห้องทดลอง เป็นอันดับที่ 1 การสาธิตเป็นลำดับที่ 2 และการแก้ปัญหาเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์
 ผู้สอนใช้การบรรยายเป็นลำดับที่ 1 การปฏิบัติการในห้องทดลอง เป็นลำดับที่ 2 และ การแบ่ง
 กลุ่มคนควา เป็นลำดับที่ 3

หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การบรรยายและการแก้
 ปัญหาลำดับที่ 1 การฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 2 และการฝึกปฏิบัติเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอน
 ใช้การบรรยายเป็นลำดับที่ 1 การแก้ปัญหาเป็นลำดับที่ 2 และใช้การฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 3

หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกทักษะเป็น
 ลำดับที่ 1 การบรรยายและการฝึกปฏิบัติเป็นลำดับที่ 2 และการแบ่งกลุ่มคนควา เป็นลำดับที่ 3

ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 1 การบรรยายเป็นลำดับที่ 2 และใช้การให้ทองจำเป็นลำดับที่ 3

หมวดวิชาศิลปศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกปฏิบัติและการสาธิตเป็นลำดับที่ 1 การฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 2 และการบรรยาย การแก้ปัญหาเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกปฏิบัติและการฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 1 การบรรยายเป็นลำดับที่ 2 และใช้การสาธิตเป็นลำดับที่ 3

หมวดวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกปฏิบัติเป็นลำดับที่ 1 การสาธิตเป็นลำดับที่ 2 และการฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกปฏิบัติเป็นลำดับที่ 1 การบรรยายเป็นลำดับที่ 2 และใช้การสาธิตเป็นลำดับที่ 3

แต่ถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นได้ว่า หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 1 การบรรยายเป็นลำดับที่ 2 การฝึกปฏิบัติเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การบรรยายเป็นลำดับที่ 1 การฝึกทักษะเป็นลำดับที่ 2 และใช้การแบ่งกลุ่มคณา เป็นลำดับที่ 3 และเป็นที่น่าสนใจ เกตว่า วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาของตนใช้กับวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้สอน ตรงกันหรือใกล้เคียงกันเป็นส่วนมาก และใช้วิธีสอนหลายวิธีร่วมกัน แต่เน้นวิธีสอนที่เห็นว่าเหมาะสมกับหมวดวิชานั้น ๆ มากที่สุด แต่โดยส่วนรวมแล้วอาจารย์ผู้สอนยังใช้การบรรยายมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 วิจัยผลที่หัวหน้าหมวดวิชาและที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในแต่ละหมวดวิชา

วิจัยผล	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละนาฏย		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปะศึกษา		วิชาอื่นหรือ ศิลปปฏิบัติ		รวม	
	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์
การสังเกต	14	26	7	26	11	16	11	29	15	26	16	19	5	9	10	14	89	165
ลำดับที่	3	2	4	2	2	3	3	3	3	1	1	4	4	4	3	3	3	3
การสอบถามแปล	10	12	9	12	7	7	6	15	10	16	16	20	2	1	3	3	63	86
ลำดับที่	4	4	3	5	5	5	5	5	4	3	1	3	6	7	4	4	5	5
การสอบถามปฏิบัติ	10	20	6	7	14	19	12	21	4	9	10	13	10	15	15	22	81	126
ลำดับที่	4	3	5	6	1	1	2	4	6	5	3	7	1	1	1	1	4	4
การตรวจผลงาน	16	27	14	20	8	15	15	31	16	22	15	29	8	10	14	22	106	185
ลำดับที่	1	1	1	1	4	4	1	1	2	2	2	1	2	3	2	1	1	2
การสอบถามเขียนแบบอักษไทย	8	3	10	19	6	3	10	13	5	16	10	15	3	3	1	2	53	74
ลำดับที่	5	5	2	3	6	7	4	7	5	3	3	6	5	5	5	5	6	6
การสอบถามเขียนแบบปรนัย	8	1	6	16	7	5	11	14	5	15	10	16	3	2	1	2	51	71
ลำดับที่	5	6	5	4	5	6	3	6	5	4	3	5	5	6	5	5	7	7
การสอบถามเขียนแบบอักษไทย และปรนัย	15	26	14	29	10	17	12	30	17	26	15	26	7	13	14	21	104	188
ลำดับที่	2	2	1	1	3	2	2	2	1	1	2	2	3	2	2	2	2	1

จากตารางที่ 42 จะเห็นได้ว่า วิจัยคุณลักษณะหัวหน้ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยของทนาย และวิจัยคุณลักษณะอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ไข่มากเป็นลำดับที่ 1 - 3 ดังนี้

มหาวิทยาลัยภาษาไทย หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การตรวจผลงานเป็นลำดับที่ 1 การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัยเป็นลำดับที่ 2 และการสังเกตเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การตรวจผลงานเป็นลำดับที่ 1 การสังเกต การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัยเป็นลำดับที่ 2 และใช้การสอบภาคปฏิบัติเป็นลำดับที่ 3

มหาวิทยาลัยสังคมศึกษา หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การตรวจผลงานและการสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัยเป็นลำดับที่ 1 การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์เป็นลำดับที่ 2 และการสอบปากเปล่าเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การตรวจผลงานและการสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัยเป็นลำดับที่ 1 การสังเกตเป็นลำดับที่ 2 และใช้การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์เป็นลำดับที่ 3

มหาวิทยาลัยพานิชย์ หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การสอบภาคปฏิบัติเป็นลำดับที่ 1 การสังเกตเป็นลำดับที่ 2 และ การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัยเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การสอบภาคปฏิบัติเป็นลำดับที่ 1 การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัย เป็นลำดับที่ 2 และใช้การสังเกตเป็นลำดับที่ 3

มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การตรวจผลงานเป็นลำดับที่ 1 การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัยเป็นลำดับที่ 2 และการสังเกตเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การตรวจผลงานเป็นลำดับที่ 1 การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์ และปรนัยเป็นลำดับที่ 2 และใช้การสังเกตเป็นลำดับที่ 3

มหาวิทยาลัยคณิตศาสตร์ หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัยเป็นลำดับที่ 1 การตรวจผลงานเป็นลำดับที่ 2 และการสังเกตเป็นลำดับที่ 3 ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การสังเกต การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัยเป็นลำดับที่ 1 การตรวจผลงานเป็นลำดับที่ 2 และใช้การสอบปากเปล่า การสอบขอเขียนแบบอัตรีย์เป็นลำดับที่ 3

มหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การสังเกตและการสอบปากเปล่าเป็นลำดับที่ 1 การตรวจผลงานและการสอบขอเขียนแบบอัตรีย์และปรนัย เป็นลำดับที่ 2 และ

ตารางที่ 43 วิธีการออกข้อสอบตามความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและอาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชา

ผู้ออกข้อสอบ	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละนาฏย		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปะศึกษา		วิชาชีพหรือ กฏปฏิบัติ		รวม	
	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์	หัวหน้า หมวด	อาจารย์
อาจารย์ผู้สอนออก	16	27	17	31	17	21	16	32	16	30	15	27	10	14	14	24	121	206
ลำดับที่	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
คณะกรรมการของโรงเรียน ออก	1	1	-	-	-	1	1	1	1	3	2	3	-	1	1	1	6	11
ลำดับที่	2	2	-	-	-	2	2	2	2	2	2	2	-	2	2	2	2	2
คณะกรรมการของกุ่มโรงเรียน ออก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ลำดับที่	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 43 จะเห็นได้ว่า วิธีการออกข้อสอบตามความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและอาจารย์ผู้สอน ที่ใช้กันทุกหมวดวิชานั้น คือ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองมากที่สุด การออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของโรงเรียนมีบางส่วนเล็กน้อย ส่วนการออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของกุ่มโรงเรียนยังมีไม่เลย จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การกำหนดและควบคุมมาตรฐานการศึกษภายในกุ่มโรงเรียน ของเขตการศึกษา 8 ยังไม่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้จนถึงขั้นมีคณะกรรมการของกุ่มโรงเรียนเป็นผู้ออกข้อสอบ

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการไหลหลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทาง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลจะแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ตามแบบสำรวจ คือ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ทาง ๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่ควบคุมการศึกษา เจ้าหน้าที่แนะแนว และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด จำแนกตามวิถีทางวิชาชีพ ระยะเวลาที่ทำงานในหน้าที่ และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่ตามหลักสูตรใหม่ วิเคราะห์โดยแจกแจงและแนบสืบจากข้อมูลของเจ้าหน้าที่แต่ละประเภท นำมารวมไว้ในตารางเดียวกัน ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 44

ตอนที่ 2 : ปัญหาการไหลหลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทาง ๆ ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับปัญหาในการทำงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทาง ๆ ซึ่งในเจ้าหน้าที่ทาง ๆ เป็นปัญหา ระดับปัญหา เป็นรายชื่อวิเคราะห์โดยทาคาเจดัย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ เพื่อพิจารณาความข้อใดอยู่ในเกณฑ์ปัญหาหนักหรือน้อยเพียงใด และเพื่อพิจารณาว่าการกระจายของความคิดเห็นของผูตอบแบบสำรวจในการไหลระดับปัญหาแต่ละข้อมีหนักหรือน้อยเพียงใด การวิเคราะห์เรื่องสำคัญเจ้าหน้าที่ไว้ดังนี้ คือ เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่ควบคุมการศึกษา เจ้าหน้าที่แนะแนว และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 45 - 48

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 วุฒิทางวิชาชีพ ระยะเวลาที่ทำงานในหน้าที่ และการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละประเภท

เจ้าหน้าที่	ข้อมูล	จำนวน	วุฒิทางวิชาชีพ			ระยะเวลาที่ทำงานในหน้าที่				การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่	
			ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ต่ำกว่า 1 ปี	1 - 3 ปี	3 - 5 ปี	5 ปีขึ้นไป	เคย	ไม่เคย
ทะเบียน		17	7	10	—	11	4	2	—	9	8
วัดผลการศึกษา		17	—	16	1	13	1	2	1	16	1
แนะนำ		17	1	15	1	8	5	3	1	14	3
ห้องสมุด		17	4	13	—	—	12	1	4	9	8
รวม		68	12	54	2	32	22	8	6	48	20
ร้อยละ		100	17.65	79.41	2.94	47.06	32.35	11.77	8.82	70.59	29.41

จากตารางที่ 44 จะเห็นได้ว่า จากจำนวนเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ประเภทละ 17 คน รวมสี่ประเภท 68 คนนั้น เจ้าหน้าที่ทุกประเภทมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุดถึง 54 คน ในจำนวน 68 คน หรือร้อยละ 79.41 มีวุฒิปริญญาโทเพียง 2 คน เฉพาะเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษาและเจ้าหน้าที่แนะนำอย่างละ 1 คน เจ้าหน้าที่ทะเบียนมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมากกว่าเจ้าหน้าที่อื่น สำหรับระยะเวลาที่ทำงานในหน้าที่นั้น เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา และเจ้าหน้าที่แนะนำ มีระยะเวลาที่ทำงานในหน้าที่มาแล้ว ต่ำกว่า 1 ปีมากที่สุด แต่เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีระยะเวลาที่ทำงานในหน้าที่มาแล้ว 1 - 3 ปี มากที่สุด ส่วนการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่นั้น เจ้าหน้าที่ส่วนมาก จาก 48 คน ในจำนวน 68 คน หรือร้อยละ 70.59 เคยเข้ารับการอบรมโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่วัดผล เคยเข้ารับการอบรมมากกว่าเจ้าหน้าที่ประเภทอื่น

ตารางที่ 45 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความเข้าใจในหลักสูตรใหม่และการจัดวิชาเรียนในระบบหน่วยกิต	2.17	0.80	7
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานทะเบียนที่ต้องปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.47	0.71	4
3. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานทะเบียน	2.76	0.83	1
4. แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียนของโรงเรียน	2.47	0.71	4
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการลงทะเบียน	2.23	0.66	6
6. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	2.06	0.82	8
7. ความเพียงพอของวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในงานทะเบียน	2.76	0.66	1
8. ความเพียงพอของครุภัณฑ์ที่ใช้ในงานทะเบียน	2.64	0.70	5

จากตารางที่ 45 จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ทะเบียนส่วนมากมีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 3. : ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานทะเบียน และข้อ 7. : ความเพียงพอของวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในงานทะเบียน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 8. : ความเพียงพอของครุภัณฑ์ที่ใช้ในงานทะเบียน นอกนั้นเป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ข้อ 6. : การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ทะเบียนมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของบุคลากร วัสดุและครุภัณฑ์ที่ใช้ในงานทะเบียน และเป็นต้นกำลัง เอกสารงานทะเบียนตามหลักสูตรใหม่ มีปัญหาน้อยสำหรับเจ้าหน้าที่ทะเบียน มีข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหามากเพียง 3 ข้อ จากจำนวน 8 ข้อ. นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทะเบียนก็ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 46 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานวัดผลตามหลักสูตรใหม่	2.23	0.75	-	6
2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านกรวัดผล	2.82	0.63	-	1
3. แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวัดผลของโรงเรียน	2.62	0.71	1	4
4. ความชัดเจนของระเบียบการประเมินผล	2.70	0.98	-	2
5. ระยะเวลาที่กำหนดให้ครูส่งผลการเรียนของนักเรียน	2.64	0.60	-	3
6. ความเหมาะสมในการจัดระดับคะแนนของครู	2.47	0.62	-	5
7. การปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้น	2.23	0.83	-	6
8. การประสานงานกับหน่วยทะเบียน	1.93	0.79	2	8

จากตารางที่ 46 จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษาส่วนมาก มีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 2. : ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านกรวัดผล ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 4. : ความชัดเจนของระเบียบการประเมินผล ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 5. : ระยะเวลาที่กำหนดให้ครูส่งผลการเรียนของนักเรียน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 4 คือ ข้อ 3. : แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียนของโรงเรียน นอกจากนี้เป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหาน้อย ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 8. : การประสานงานกับหน่วยทะเบียน

สำหรับ ข้อ 3. : แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียนของโรงเรียน เจ้าหน้าที่วัดผล 1 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 5.88 มีความเห็นว่า ไม่ได้ปฏิบัติ และข้อ 8. : การประสานงานกับหน่วยทะเบียน เจ้าหน้าที่วัดผล 2 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 11.76 มีความเห็นว่า ไม่ได้ปฏิบัติ

จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษาที่มีปัญหามากเกี่ยวกับความเพียงพอของบุคลากร ความชัดเจนของระเบียบการประเมินผล ระยะเวลาที่กำหนดให้ครูส่งผลการเรียนของนักเรียน และแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียน และเป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษาไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 47 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ไ้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การให้ข้อมูลของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อการแนะแนว	2.58	0.50	-	6
2. การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพในประเทศไทยเพื่อช่วยในการ แนะแนว	2.76	0.66	-	2
3. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโปรแกรมการเรียน	2.58	1.00	-	6
4. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการแนะแนว	2.70	0.91	-	3
5. การจัดเวลาเพื่อการแนะแนวสำหรับนักเรียน	2.85	0.66	3	1
6. การจัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนวนักเรียน	2.60	0.98	2	5
7. ปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ในการให้ความร่วมมือในการแนะ-	2.58	0.79	-	6
8. ความเข้าใจเกี่ยวกับสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับ อุดมศึกษา	2.64	0.70	-	4

จากตารางที่ 47 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่แนะแนวส่วนมากมีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 5. : การจัดเวลาเพื่อการแนะแนวสำหรับนักเรียน ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 2 คือ ข้อ 2. : การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพในประเทศไทยของเจ้าหน้าที่แนะแนวเพื่อช่วยในการแนะแนว ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 4. : ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการแนะแนว ข้ออื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว เป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์ที่มีปัญหามากทุกข้อ

สำหรับ ข้อ 5. : การจัดเวลาเพื่อการแนะแนวสำหรับนักเรียน เจ้าหน้าที่แนะแนว 3 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 17.65 มีความเห็นว่าไม่ไ้ปฏิบัติ ข้อ 6. : การจัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนวนักเรียน เจ้าหน้าที่แนะแนว 2 คน ในจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 11.76 มีความเห็นว่าไม่ไ้ปฏิบัติ นอกจากนี้ ข้อ 3. : การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโปรแกรมการเรียน เป็นข้อที่เจ้าหน้าที่แนะแนวมีความคิดเห็นแตกต่างกันมากกว่าข้ออื่น ๆ และเป็นที่น่าสนใจที่สุดว่า ข้อปัญหาทุกข้ออยู่ในเกณฑ์ที่มีปัญหามากทุกข้อ

ตารางที่ 48 ปัญหาการไรหลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ไ้ปฏิบัติ	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.64	0.60	-	7
2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานห้องสมุด	3.17	0.88	-	3
3. ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด	3.35	0.60	-	1
4. จำนวนหนังสือประกอบกรเรียนตามหลักสูตรใหม่	3.05	0.74	-	4
5. ขนาดของห้องสมุดต่อจำนวนผู้ใช้	2.82	0.72	-	6
6. งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานห้องสมุด	2.88	0.78	-	5
7. การจัดการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่	3.26	0.70	2	2
8. การส่งเสริมการดำเนินงานห้องสมุดจากผู้บริหารโรงเรียน	2.00	0.61	-	9
9. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ห้องสมุดกับหัวหน้าหมวด	2.52	0.71	-	8

จากตารางที่ 48 จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ห้องสมุดส่วนมากมีความเห็นว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ ข้อ 3. : ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด มีปัญหาอันดับที่ 2 คือข้อ 7 การจัดการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่ ข้อที่มีปัญหาเป็นอันดับที่ 3 คือ ข้อ 2. : ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานห้องสมุด นอกจากนี้ยังมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามากอันดับรองลงมาเรียงลงไปตามลำดับคือ ข้อ 4. ข้อ 6. ข้อ 5. ข้อ 1. และข้อ 9. มีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อยเพียงข้อเดียว คือ ข้อ 8. : การส่งเสริมการดำเนินงานห้องสมุดจากผู้บริหารโรงเรียน

จากปัญหาดังกล่าวแล้วชี้ให้เห็นว่า การจัดการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่ มีปัญหาอยู่หลายประการ มีข้อที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อยเพียง 1 ข้อ จากจำนวน 9 ข้อ และเป็นที่น่าสังเกตว่าความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดไม่แตกต่างกันมากนัก

สรุปผลของการวิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาการใช้หลักสูตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาการใช้หลักสูตร ประโยชน์ขบมศึกษาทดลองปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ปรากฏว่า ตัวเลขที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ชี้ให้เห็นว่ามีปัญหามากมายหลายประการ สรุปผลของการวิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาการใช้หลักสูตร ของประชากรที่ใช้ในการวิจัยและกลุ่ม คือ ผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอน และ เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ได้ ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน

1. ผู้บริหารโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 60 คน นั้น ส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 73.33 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่
2. การใช้หลักสูตรใหม่ของผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่จะรับผิดชอบงานด้านต่าง ๆ ปัญหาอันคับข้องลงมาได้แก่ ความเพียงพอของเอกสารหลักสูตร และ ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพ กับความต้องการของนักเรียน

หัวหน้าหมวดวิชา

1. หัวหน้าหมวดวิชาทั้งหมด จำนวน 127 คน นั้น มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีพอ ๆ กัน ไม่มีวุฒิปริญญาโทเลย มีระยะเวลาที่ทำหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชาตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 78.74 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่
2. วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาของตนใช้มากที่สุด คือ การฝึกทักษะ อันคับข้องลงมา คือ การบรรยายและการฝึกปฏิบัติ
3. สถานที่เรียนที่โงมากที่สุดหมวดวิชาต่าง ๆ คือ ห้องเรียน แต่ก็ยังมีการใช้ห้องพิเศษเฉพาะของแต่ละหมวดวิชาและใช้สถานที่อื่น ๆ ด้วย
4. วิธีวัดผลที่หัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาของตนใช้มากที่สุด คือ การตรวจผลงาน รองลงมา คือ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการสังเกต

5. วิธีออกข้อสอบที่ทุกหมวดวิชาใช้มากที่สุด คือ อาจารย์ยู่สอนออกข้อสอบเอง ผ่านการออกข้อสอบโดยมีคณะกรรมการของโรงเรียนนั้นใช้กันน้อยมาก
6. วิธีให้ระดับคะแนนที่ทุกหมวดวิชาใช้กันมากที่สุด คือ อาจารย์ยู่สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
7. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต่องานในแต่ละรายวิชา ปัญหาอันดับรองลงมาได้แก่ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน และความเพียงพอของจำนวนครู กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน
8. หัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต่องานในแต่ละรายวิชา ปัญหาอันดับรองลงมาคือความเพียงพอของจำนวนครู กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน
9. หัวหน้าหมวดวิชาพละศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับ ความเพียงพอของจำนวนครู กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ปัญหาอันดับรองลงมา คือ การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต่องานในแต่ละรายวิชา
10. หัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต่องานในแต่ละรายวิชา ปัญหาอันดับรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา
11. หัวหน้าหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนมากมีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ปัญหาอันดับรองลงมา คือ ความเพียงพอของจำนวนครู กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน
12. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน ปัญหาอันดับรองลงมา คือ การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา
13. หัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษา มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ การร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ และความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ปัญหาอันดับรองลงมา คือ ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนและการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา

14. หัวใจทบทวนทฤษฎีหรือศิลปปฏิบัติ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ ความเที่ยงของจำนวนคู่ กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ปัญหาอันนี้มองลงมา คือ ความเที่ยงของแบบเรียนเองนี่เรียน

อาจารย์ผู้สอน

1. อาจารย์ผู้สอนทั้งหมด จำนวน 217 คน นั้น ส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี มีระยะเวลาที่ทำการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่า 1 ปี มากที่สุด และร้อยละ 64.98 ไม่เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่
2. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ ใ้มากที่สุด คือ การบรรยาย รองลงมา คือ การฝึกทักษะ และ การแบ่งกลุ่มคนควา
3. เอกสารหลักสูตร สำหรับการใช้หลักสูตรใหม่นั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนมากมีความเห็นว่สิ่งที่ยากแควนมากที่สุด คือ คู่มือประเมินผลการเรียน รองลงมาคือ คู่มือหลักสูตร หนังสืออ่านประกอบ โครงการสอนและประมวลการสอน
4. สถานที่สำหรับการ เรียนการสอนเฉพาะของแต่ละหมวดวิชา ยากแควนมากที่สุด แม้จะมีอยู่บ้างก็ยังไม่เพียงพอ ส่วนวัสดุและอุปกรณ์การสอนนั้นส่วนมากยังไม่มี แม้บางอย่างจะมีอยู่บ้างแต่ก็ยังไม่เพียงพอ
5. วิธีประเมินผลตามหลักสูตรใหม่ที่อาจารย์ผู้สอนใ้มากที่สุด คือ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย อันนี้มองลงมาได้แก่ การตรวจผลงานและการสังเกต
6. วิธีออกข้อสอบที่ใ้มากที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนออกข้อสอบเอง
7. อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ ความเที่ยงของหนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดีของนักเรียนที่ห้องสมุดจัดบริการใ้ อันนี้มองลงมา ก็คือ การประเมินผลใ้ครบทั้ง 4 ทักษะ
8. อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ ความเที่ยงพอของเวลาที่จะใ้ให้นักเรียนคนควา อันนี้มองลงมา คือ การสอนใ้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหของสังคม

9. อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยนานาชาติ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ จำนวนบุคลากรที่จะเปิดสอนวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกอันค้ำรองลงมาคือ วิชาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องกีฬาในเตละรายวิชาที่เปิดสอน

10. อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ การใช้เครื่องมือประกอบการสอนวิทยาศาสตร์ อันค้ำรองลงมาคือ ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า

11. อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยคณิตศาสตร์ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน อันค้ำรองลงมาคือความเพียงพอของเวลาที่ใช้ในการตรวจงานของนักเรียน

12. อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ การจัดหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวัน อันค้ำรองลงมาคือ การประเมินผลในครบทั้ง 4 ทักษะ

13. อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศิลปศึกษา มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ไรสอน อันค้ำรองลงมาคือ การเปิดสอนรายวิชาตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน

14. อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยหรือศิลปปฏิบัติ มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ การเปิดสอนวิชาที่ต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น มีปัญหาอันค้ำรองลงมาคือ การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน

สำหรับการจัดลำดับที่เพื่อทราบ วิธีสอน และวิธีวัดผล ที่หัวหน้ามหาวิทยาลัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้ ตรงกับที่อาจารย์ผู้สอนใช้หรือไม่นั้น ปรากฏว่าตรงกันหรือใกล้เคียงกันเป็นส่วนมาก นอกจากนี้วิธีออกข้อสอบตามความคิดเห็นของหัวหน้ามหาวิทยาลัยและอาจารย์ผู้สอนก็ปรากฏว่าตรงกันด้วย

เจ้าหน้าที่ทาง ๗

1. เจ้าหน้าที่ทั้ง 4 ประเภทจำนวน 68 คนนี้ ส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี สำหรับเจ้าหน้าที่ทะเบียน วิทยาลัยการศึกษาและแนะแนว มีระยะเวลาที่ทำงานในหน้าที่ต่ำกว่า 1 ปีมากที่สุด ส่วนเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีระยะเวลาที่ทำงานในหน้าที่ระหว่าง 1-3 ปีมากที่สุด เจ้าหน้าที่ทุกประเภทร้อยละ 70.59 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่
2. เจ้าหน้าที่ทะเบียน มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับจำนวนบุคลากรและวัสดุ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ในงานทะเบียนไม่เพียงพอ
3. เจ้าหน้าที่วัดผล มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับ จำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านการวัดผลไม่เพียงพอ ปัญหาอันดับรองลงมาก็คือ ความรักแรงจูงแรงกระเบียดการวัดผล
4. เจ้าหน้าที่แนะแนว มีปัญหาที่สุดเกี่ยวกับ การจัดเวลาเพื่อได้การแนะแนวแก่นักเรียน อันดับรองลงมาก็คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพในประเทศไทย เพื่อช่วยในการแนะแนว
5. เจ้าหน้าที่ห้องสมุด มีปัญหาที่สุดเกี่ยวกับ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด ปัญหาอันดับรองลงมาก็คือ การจัดการบริการ ห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย